

У відповідності до Указу Президії Верховної Ради СРСР від 4 березня 1965 року "Про покарання осіб, винних в злочинах проти миру і людяності і військових злочинах, незалежно від часу вчинення злочину", Постанови Президії Верховної Ради СРСР від 3 вересня 1965 року "Про застосування Указу Президії Верховної Ради СРСР від 4 березня 1965 року "Про покарання осіб, винних в злочинах проти миру і людяності і військових злочинах, незалежно від часу вчинення", та на підставі зібраних доказів -

обвинувачуються:

ДЕНЧИШИН Андрій Ількович, народження 18 травня 1910 року, уроженець села Вільковець, Перемишлянського району, Львівської області, громадянин СРСР, з освітою 7 класів, безпартійний, одружений, раніше не судимий, робітник ст. Мукачево, Закарпатської області, до арешту мешкав в с. Павшино Мукачівського району, Львівської області.

в тому, що

Після возз'яднання західних областей України з Української РСР, як оунівець, злочинної діяльності, спрямованої проти Радянської влади, не припиняв.

Зрадивши батьківщину, в 1940 році перейшов на нелегальне становище і в умовах підпілля продовжував злочинну організаційну та терористичну діяльність, спрямовану на ліквідацію Радянської влади та створення так званої "самостійної" України. Як бандит ОУН мав кличку "Хін", був озброєний пістолетом "Віс", а пізніше ще кольтом.

Разом з іншими учасниками ОУН в 1940 році отримав наказ закордонного центру ОУН про розгортання оунівської діяльності на території Радянської України і, виконувачи цей наказ, розгорнув активну ворожу діяльність, спрямовану на створення мережі ОУН на території Бібрського району Львівської області та налагодженню зв'язків з оунівськими ланками інших районів.

- 30 -

З цієї метою по домовленості з учасником ОУН ДЯКУНОМ та іншими ватажками ОУН в кінці 1940 року провів організаційну нараду ОУН в с. Дев'ятники Жидачівського району Львівської області, на якій обговорили питання про діяльність ОУН на території Бібрського району Львівської області, створили провід ОУН, який очолив разом з ДЯКУНОМ.

Знаючи від ватажків ОУН з закордону про підготовку гітлерівської Німеччини до нападу на Радянський Союз в березні 1941 року, знову провів зустріч з ватажками ОУН в селі Дев'ятники, обговоривши питання підготовки ОУН вразі такого нападу.

Марши на меті використати напад гітлерівців на Радянський Союз в інтересах ОУН, ще напередодні, готуючись до цього, згуртував навколо себе банду ОУН, яку зосередив в лісі в районі села Вільхівець Перемишлянського району Львівської області.

В перші дні Великої Вітчизняної війни в с. Вільхівець в stodолі КЛИМКІВ Г.В. брав участь в обговоренні питання про фізичне знищення радянських активістів в селі Вільхівець. Тоді ж приймав участь в розстрілі в лісі на околиці с. Вільхівець голови колгоспу села Допущів Перемишлянського району Львівської області ПОВУГОЛЬНИКА І.М. та листоноші цього села СИДОРА С.М.. Особисто в одного з них стріляв з пістолету.

В день вступу гітлерівців в село Вільхівець очолював цю банду ОУН, проголосив перед населенням про створення так званої "самостійної" України, а наступного дня вся оунівська зграя виїхала в тільки що окуповане гітлерівцями м. Бібрку Львівської області, де також створили оунівську владу та проголосили про створення "самостійної" України. При створенні влади в м. Бібрка, був призначений начальником пошти. Літом 1941 року в м. Львові приймав участь в нараді крайового проводу ОУН.

Весною 1944 року ДЕМЧИШИНІ окружним провідником ОУН СЕНДИТОМ ДЯКУНОМ був призначений помічником районного провідника КЕРНИЦЬКОГО - "Крилатого" по зв'язку. Виконувчи його наказівки, особисто керував зв'язковими, навчав їх методам конспірації. Як зв'язківців використовував обвинуваченого ДУДІ І.К., закладав зв'язок між ними, забезпечуючи в їх допомозі зв'язок з напрямком зід

- 31 -

Підтемене-Добровиця, а також на с.Гринів. Разом з оунівською поштою по зв'язку надсилав літературу та листівки антирадянського змісту.

В серпні 1944 року ухилився від мобілізації в Радянську армію і продовжував вести боротьбу проти Радянської влади, знаходячись і далі в банді ОУН, забезпечуючи як помічник районного провідника ОУН ЛУШКА К.К. та інших бандитів ОУН, надсилаючи через них в задані напрямки оунівську пошту, літературу та листівки антирадянського змісту.

Восени 1944 року в лісі в районі сіл Лопушна-Суходіл, знаходячись в банді ОУН "Мороза", навчав бандитів військовій справі.

Разом з обвинуваченим ЛУШКАМ К.К. восени 1944 року в селі Вільховець в хаті ЯРВІЧКО Марії охороняв під час допиту 2-х радянських солдатів, захоплених бандитами ОУН з села Глібовичі Перемішлянського району Львівської області, одного з них в його присутності бандит ОУН "Назар" задушив в "ліску" закруткою, а потім вистрілив в нього з пістолету.

Восени 1944 року разом з обвинуваченим ЛУШКАМ К.К. в селі Вільховець в хаті СОФІНСЬКОГО В.В. охороняв затриманих бандитами 2-х радянських солдатів і конвоював їх на розстріл в ліс "Драганів", де вони були вбиті бандитом "Знаком", а їх трупи закопав разом з ЛУШКАМ.

Створюючи шляхом терору умови для діяльності банд ОУН, в кінці 1944 року наказав обвинуваченому ЛУШКАМ К.К. скласти список мешканців села Вільховець, запідозрених бандитами в зв'язках з радянськими органами державної безпеки, підказав, кого саме внести в цей список і передав його по зв'язку районному провіднику ОУН КЕРНИЦЬКОМУ.

2 лютого 1945 року мешканці села Вільховець, занесені ЛУШКАМ в цей список: МІКА Франек Йосипович, МЕЛЬНИК Никола Прокопович, ГАЗДА Никола Григорович, САГАН Іван Іванович, КОЗ-КЕВИЧ Остап Іванович і ЛУШКА Данило Томович, були бандитами ОУН по зв'язку розстріляні в хаті МІКА Франека.

Разом з іншими обвинуваченими СУН був присутнім при розправі над Катик Марією, вчиненою ЛУШЕМ К.К., тобто у вчиненні злочинів передбачених ст.ст. 56 ч.1, 58 ч.1, 64 КК УРСР.

В серпні 1945 року в м. Львові за гроші придбав документи спочатку на прізвище СТАРИКА Андрія Федоровича і працював у м. Львові робітником трикотажної фабрики.

В березні 1946 року разом з обвинуваченим ЛУШЕМ К.К. за гроші в м. Львові придбав фіктивні документи переселення з Польської Народної Республіки, виїхав в м. Тернопіль, де на ці фіктивні документи переселення отримав паспорт і військовий квиток на прізвище "СІМЧИШИН Андрій Ількович". Під ним прізвищем проживав в с. Павшино Мужачівського району Закарпатської області до переселення 1966 р. Підозрюючи, що про нього стало відомо органам державної безпеки, в вересні 1966 року перейшов на нелегальне становище і крився до дня його арешту 26 квітня 1969р., тобто у вчиненні злочину, передбаченого ст.194 ч.В КК УРСР.

ЛУШ Костянтин Костянтинівич, народження 2-г квітня 1917 року, уродженець с. Вільховець Перемишлянського району Львівської області громадянин СРСР, українець, безпартійний, раніше не судимий, одружений, з освітою 4 класи, робітник, мешкав в м. Мужачів вул. Ростовська, №21, Закарпатської області

з тому, що він, повернувшись в серпні 1941 року з с. Вільховець Перемишлянського району Львівської області з німецького полону, де перебував як військовослужбовець польської армії, 5 вересня 1941 року добровільно вступив у м. Львові у створену гітлерівцями українську поліцію і служив в ній до 27 вересня 1945 року

Перебуваючи на службі у гітлерівців, разом з ними брав участь в каральних акціях проти радянських громадян.